

INDIAN BAR ASSOCIATION

(THE ADVOCATES' ASSOCIATION OF INDIA)

धर्मो रक्षति रक्षितः

Regional Office: Third Floor, Bansilal Building, 9/15, HomiModi Street, Fort,
Mumbai- 400023, Maharashtra.

Email: indianbarassociation.mah@gmail.com

Contact No:+91 7045408191

दि. 04.01.2019

प्रति ,

1. मा. श्री. विद्यासागर राव, राज्यपाल, महाराष्ट्र राज्य, राजभवन मुंबई - 35
2. मा. श्री. देवेन्द्र फडवणीस, मुख्यमंत्री तथा ग्रह मंत्री, महाराष्ट्र राज्य मंत्रालय, मुंबई - 32
3. मा.ना. रणजीत पाटील, गृहराज्यमंत्री, महाराष्ट्र राज्य मुंबई - 32
4. मा. राष्ट्रीय मानव अधिकार आयोग, कोपरनिकस मार्ग, नवी दिल्ली
5. मा.अध्यक्ष, राज्य मानवी हक्क आयोग, 9, हजारीमल सोमानी मार्ग, सी.एस.टी मुंबई -01
6. मा. पोलीस महासंचालक (महाराष्ट्र राज्य) पोलीस मुख्यालय, मुंबई
7. मा. पोलीस आयुक्त, अमरावती
8. मा. जिल्हा पोलीस अधीक्षक, यवतमाळ
9. बार कौन्सिल ऑफ महाराष्ट्र अँड गोवा
10. मा. प्रधान जिल्हा न्यायाधीश, यवतमाळ
11. मा.जिल्हा व सत्र न्यायाधीश, पुसद जि. यवतमाळ

विषय :- मा. बार कौन्सिलचे सदस्य, मा. खासदार, इंडियन बार असोसिएशनचे राष्ट्रीय अध्यक्ष व इतर सामाजिक कार्यकर्ते यांच्या विरोधात दि. 03-12-2018 रोजीची खोटी व दिशाभूल देणारी माहिती देऊन व मा. मुंबई उच्च न्यायालय येथे आरोपी चंद्रशेखर शिंदे व त्यांचे सहकारी मानव आयोगाचे एम.ए.सईद, अब्दुर रहमान यांच्याविरुद्ध प्रलंबित असलेली याचिका क्रमांक 1998 of 2017 याबाबत माहिती लपवून पोलीस यंत्रणेचा दुरुपयोग केल्याप्रकरणी आरोपी चंद्रशेखर शिंदे यांच्या विरुद्ध भारतीय दंड

विधान नुसार 188, 191, 192, 193, 199, 200, 201, 469, 466, 211, 471, 474

r/w120(B) & 34 अंतर्गत कठोर फौजदारी कारवाई करणे बाबत.

संदर्भ:-

1. माननीय मुंबई उच्च न्यायालयाने दिनांक 4 मार्च 2015 रोजी आरोपी चंद्रशेखर शिंदे विरुद्ध भारतीय दंड विधान 191, 192, 199, 200, 465, 466, 471, 474 अंतर्गत आरोपीची चौकशीसंबंधी पारित केलेले आदेश.
2. आरोपी चंद्रशेखर शिंदे विरुद्ध न्यायालयात खोटा पुरावा दिल्याप्रकरणी वर्धा न्यायालयाने दि.16.11.2013 रोजी भा.दं.वि 191, 192, 193, 465, 466, 471, 120 (B) & 34 अंतर्गत कारवाईसाठी दाखल केलेल्या केसचे आदेश.
3. दि. 09.05.2017 रोजी इंडियन बार असोसिएशन तर्फे दिलेली तक्रार.
4. दि. 08.05.2017 रोजी विवेक रामटेके यांनी दिलेली तक्रार.
5. आरोपी चंद्रशेखर शिंदे यांच्याविरुद्ध राष्ट्रीय सचिव श्री. रशीद खान पठाण यांनी दि. 02.01.2019 रोजी दिलेली तक्रार.

माननीय महोदय,

1. पुसद येथील रहिवासी असलेला मनोरुग्ण आरोपी वकील चंद्रशेखर शिंदे याने पुसद वकील संघाचे अध्यक्ष यांच्यावर न्यायालय परिसरात हल्ला केल्यामुळे पुसद वकील संघाने त्याची हकालपट्टी केली आहे.
2. आरोपी चंद्रशेखर शिंदे हा विक्षिप्त स्वभावाचा असून त्याने याआधी सुद्धा अनेक वकिलाविरुद्ध व सामाजिक कार्यकर्त्यांविरुद्ध खोटे नाटे आरोप करून त्यांच्याविरुद्ध पोलीस व न्याययंत्रणेचा दुरुपयोग करून दबावतंत्राने स्वतःचा फायदा करून घेण्याचा प्रयत्न केला परंतु तो यशस्वी झाला नाही.
3. आरोपी शिंदे हा आधी मानव अधिकार सुरक्षा परिषद संघटनेत काम करीत होता परंतु त्यांच्याविरुद्ध खंडणीच्या व इतर तक्रारी आल्यामुळे तसेच त्याचे चोरीचे व इतर गुन्हेगारी प्रकरणामुळे आणि त्याने मागासवर्गीय सरकारी वकील श्री. सीथुल .एल . यांना परिषदेच्या कार्यक्रमात येण्यास विरोध केल्यामुळे संघटने मधून त्याला काढून टाकण्यात आले त्यामुळे चिडून जाऊन त्याने

संघटनेचे राष्ट्रीय अध्यक्ष अॅड. नीलेश ओझा व राष्ट्रीय सचिव रशीद खान पठाण यांच्या विरुद्ध खोटेनाटे अर्ज पोलिसांना व न्यायालयात देणे सुरू केले परंतु त्याला कधीच यश आले नाही.

4. त्यानंतर इंडियन बार असोसिएशनचे राष्ट्रीय अध्यक्ष अॅड. श्री.नीलेश ओझा यांनी व मानव अधिकार सुरक्षा परिषदेचे राष्ट्रीय अध्यक्ष श्री.रशीद खान पठाण यांनी यवतमाळ येथील तत्कालीन जिल्हा पोलीस अधीक्षक अब्दुर यांचे भ्रष्टाचार व देशद्रोहाचे प्रकार उघडकीस आणल्यामुळे अब्दुर रहमान यांनी आरोपी चंद्रशेखर शिंदे याला हाताशी धरून पोलीस यंत्रणा व मानव आयोगाचे आरोपी सदस्य एम. ए.सईद यांच्या संगममताने बेकायदेशीर आदेश करून घेतले त्या बेकायदेशीर आदेशाविरोधात फौजदारी याचिका क्र. 1998 of 2017 हे माननीय मुंबई उच्च न्यायालय येथे प्रलंबित आहे. त्या याचिकेमध्ये आरोपी चंद्रशेखर शिंदे, वायरलेस पुणे ग्रामीणचे पोलीस अधीक्षक अब्दुल रहमान व आयोगाचे सदस्य एम.ए.सईद यांच्याविरुद्ध भा.दं.वि. 166, 167, 201, 218,221, 191, 193, 465, 466, 471, 469, 109, 220, 120(B),& 34 अंतर्गत कार्यवाही व सी.बी.आय मार्फत तपासणी मागणी करण्यात आली आहे.

5. आरोपी चंद्रशेखर शिंदे यांनी दिनांक 03.12.2018 रोजी मा.खासदार राजीव सातव, मा. आमदार विजय खडसे, पोलीस अधिकारी व विविध प्रतिष्ठित नागरिक अशा अंदाजे 150 लोकांविरुद्ध तसेच बार कौन्सिल ऑफ महाराष्ट्र अॅड. गोवा चे अध्यक्ष अॅड. अशिष देशमुख, असोसिएशनचे राष्ट्रीय अध्यक्ष अॅड. नीलेश, दैनिकाचे संपादक, पत्रकार, मानवाधिकार सुरक्षा परिषदेचे राष्ट्रीय सचिव रशीद खान पठाण आदी लोकांविरुद्ध खोटी व बेकायदेशीर तक्रार दिली आहे.

6. आरोपीच्या विक्षिप्त व गुन्हेगारी मानसिकतेबाबत तपशीलवार माहिती श्री .रशीद खान पठाण यांनी त्यांच्या दिनांक 3 1 2019 च्या अर्जात दिली असून ती खालीलप्रमाणे आहे:-

दि. 03.01.2019

-:: तक्रार अतिमहत्वाचे ::-

प्रति,

- 1 .मा. मुख्य न्यायाधीश, मुंबई उच्च न्यायालय, मुंबई**
- 2. मा. श्री.विद्यासागर राव, राज्यपाल ,महाराष्ट्र राज्य**
- 3. मा. अध्यक्ष राष्ट्रीय मानव अधिकार आयोग, नवी दिल्ली**
- 4. मा.अध्यक्ष राज्य मानवी हक्क आयोग, मुंबई**

5. मा. मुख्यमंत्री, महाराष्ट्र राज्य, मुंबई
6. मा. पोलिस महासंचालक, मुंबई
7. मा. पोलिस आयुक्त, अमरावती

विषय : i) मा. सर्वोच्च न्यायालयाचे आदेश)२०१३(६ SSC ३४८ नुसार एकाच मुद्यांवर गुन्हा नोंद होवून तपास पूर्ण होवून प्रकरण न्यायप्रविष्ट झाले असतांना त्याच मुद्यावर पुन्हा तपास करता येणार नसल्याचा स्पष्ट कायदा ठरवून दिला असतांना मा. सर्वोच्च न्यायालयाचे आदेशाची अवमानना करुण खोटे पुरावे रचून व ते खरे म्हणून वापरून तसेच मा. मुंबई उच्च न्यायालयाचे आदेश व पुरावे लपवून आरोपीना गैरफायदा पोहचविण्याच्या दृष्टिहेतूने मानवी हक्क आयोगाचे सदस्य एम. ए. सईद यांनी दिलेले गैरकायदेशीर आदेश संदर्भात माझ्या पक्षकाराने मा. मुंबई उच्च न्यायालयात (Cri. Writ. Petition No. 1998 of 2017) याचिका दाखल केली असून त्या याचिकेतील उपलब्ध पुरव्याच्या आधारे चुकीचा आदेश पारीत केल्याप्रकरणी आरोपी एम. ए. सईद, तसेच त्या कटातील मुख्य सूत्रधार ज्यांना पोलीस महासंचालक यांच्या चौकशीत देशद्रोही व पैशांची दलाली करणारा असल्याचे निष्पन्न झाले आहे ते पोलीस अधीक्षक, अब्दुर रहमान, वायरलेस, पुणे, मनोरुग्ण आरोपी चंद्रशेखर शिंदे पुसद यांच्याविरुद्ध भा.द.वि. १९१, १९३, २११, ४६५, ४६६, ४७१, ४७४, १२०)B (आणि ३४ अंतर्गत कारवाई करून प्रकरणाचा तपास सी.बी.आय. कडे सोपवून 2017 नंतर याचिका दाखल असल्याचे माहीत असून सुद्धा पुन्हा त्याच बेकायदेशीर आदेशांचा आधार घेत दिनांक 3 डिसेंबर 2018 रोजी बेकायदेशीर तक्रार दिल्याप्रकरणी मनोरुग्ण चंद्रशेखर शिंदे विरुद्ध कारवाई कडे देणेबाबत.

ii) पोलीसांनी प्रकरण बंद केल्यानंतर त्यांच प्रकरणात पुर्नतपास करण्याचा आदेश देण्याचा अधिकार मानवी हक्क आयोगस नसल्याचा स्पष्ट कायदा मा. मुंबई उच्च न्यायालयाने 2008 ALL.MR (Cri.) 2813 नुसार ठरवून दिला असतांना तोच गैरकायदेशीरपणा करून आरोपीना मदद करण्यासाठी बेकायदेशीर आदेश पारीत केल्याप्रकरणी एम. ए. सईद यांच्याविरुद्ध भा.द.वि

१६६, १६७, २०१, २१९, २१८ आदि कलमाअंतर्गत व कोर्ट अवमानना कायद्याअंतर्गत करवाई करणेबाबत.

iii) मा. सर्वोच्च न्यायालयाचे (2018)13 SCC 195 कौशल अवस्थी प्रकरणातील आदेशानुसार वकिली व्यवसायाव्यतिरिक्त चे कोणताही आरोपाबद्दल बार कौन्सिलकडे प्रकरण देता येणार नसल्याचे स्पष्ट कायदा ठरवून दिल्यामुळे एम एस यांचे दि.12.04.2017 चे आदेश बेकायदेशीर ठरून सुद्धा पुन्हा त्याच बेकायदेशीर आदेशाचा आधार घेऊन पोलिस यंत्रणेचा दुरुपयोग व दिशाभूल केल्याप्रकरणी आयोगाचे सदस्य मनोरुग्ण आरोपी चंद्रशेखर शिंदे राहणार पुसद याला अटक करून त्याची रवानगी वेड्याच्या इस्पितळात करणेबाबत.

संदर्भ : मुंबई उच्च न्यायालयात दाखल फौजदारी रिट पिटीशन. (Cri.Writ Petition No.1998 of 2017)

१. अर्जदार हा एक सामाजिक कार्यकर्ता असून मानव अधिकार सुरक्षा परिषद संघटनेचा राष्ट्रीय सचिव आहेत .त्या संघटनेचे राष्ट्रीय अध्यक्ष अँड .निलेश ओझा हे आहेत.

२. यवतमाल येथील तत्कालीन वादग्रस्त, देशद्रोही पोलीस अधीक्षक अब्दुर रहमान यांच्याविरुद्ध अर्जदाराने मा .मुंबई उच्च न्यायालयात फौजदारी याचिका क्र. 318/2013 ही दाखल केली त्या प्रकरणात मा. मुंबई उच्च न्यायालयाने दि. 20 .04.2017 रोजी नोटीस देवून सी.बी.आय .कडे प्रकरण का देण्यात येवू नये याकरिता जाब विचारला आहे .तसेच महाराष्ट्र शासनास नोटिस देवून अब्दुर रहमान यांच्याविरुद्धची फौजदारी कारवाई आणि त्यांनी भ्रष्टाचार करून घेतलेला महात्मा गांधी शांतता पुरस्कार संबंधीत घोटाळ्याबद्दलची जाब विचारला आहे .आरोपी अब्दुर रहमान हे उच्च न्यायालयात २ वर्षांपासून हजर होण्यास टाळटाळ करीत असून पुणे पोलीस त्यांना उच्च न्यायालयाची नोटिस तामील करीत नाही .परंतु दिनांक 20.04.2017च्या उच्च न्यायालयाच्या आदेशानुसार नोटिस पोस्टाने तामील करण्यात आल्यामुळे अब्दुर रहमान यांना उच्च न्यायालयापुढे हजर राहणे बंधनकारक आहे .तसेच मुख्यमंत्री देवेन्द्र फडणवीस यांनी अब्दुर रहमान यांच्या

गुन्हेगारी पार्श्वभूमीची दखल घेत त्यांचा बढती न देता त्यांच्याविरुद्ध करवाईसाठी त्यांची बदली वायरलेस पुणे ग्रामीण विभागात केली आहे.

३. तेव्हा करवाई होण्याचा भितीने व चिडून जाऊन आरोपी याचिकाकर्ते रशीद खान पठान आणि त्यांचे वकील अॅड. निलेश ओझा यांना त्रास देण्यासाठी आरोपी अब्दुर रहमान यांनी कट रचून सह आरोपी व त्यांचे नातेवाईक एम .ए .सईद, सदस्य, राज्य मानवी हक्क आयोग आणि पुसद येथील विक्षिप्त वादग्रस्त, मनोरुग्ण व गुन्हेगारी प्रवृत्तीचा वकील चंद्रशेखर शिंदे यांनी संगनमताने कट रचून २००७ मध्ये दिलेली खोटी तक्रार जी आयोगाने २००९ मध्ये खारीज केली होती त्या केसचे आदेश व रिकॉर्ड नष्ट करुण ज्या मुद्यावर आधीच चौकशी होवून प्रकरण न्यायप्रविष्ट झाले आहे ते व दुसरे प्रकरण जिथे स्वतः फिर्यादीने तक्रार मागे होत असल्याचे शपथपत्र दिल्यामुळे तसेच खोटी तक्रार असल्याचे सिद्ध झाल्यामुळे उच्च न्यायालयाने जो एफ .आय .आर . खारीज करुण १५,००० रु .दंड ठोठावला आहे . अश्या खोट्या केसेसचा आधार घेवून उच्च न्यायालयापेक्षा स्वतः मोठे असल्याचे दाखवून बेकायदेशीर आदेश पारीत करून अर्जदाराना त्रास दिल्यामुळे कटाचा मुख्य सूत्रधार अब्दुर रहमान आणि सह आरोपी एम.ए.सईद, चंद्रशेखर शिंदे यांच्याविरुद्ध भा.द.वी. २११, १९१, १९३, १९९, २००, २०१, २१८, २१९, ४६५, ४६६, ४७१, ४७४, १२०)B, ३४ अंतर्गत गुन्हा नोंद करून प्रकरणाचा तपास सी.बी.आय . कडे देण्याकरिता व, एम .ए .सईद यांना कायद्याचे ज्ञान नसून त्यांची गुन्हेगारी प्रवृत्ति सिद्ध झाल्यामुळे त्यांना राज्य मानवी हक्क आयोगाच्या सदस्य पदवरून त्वरित हटवून त्यांच्याविरुद्ध कोर्ट अवमानना कायद्याअंतर्गत कारवाई करावी आणि आरोपी अब्दुर रहमान व इतर यांच्याविरुद्ध १० कोटी रु .दंड बसवून ती रक्कम अर्जदारना देण्यात यावे अशी फोजदार रिट पिटीशन (Criminal Writ Petition No. 1998 of 2017) मुंबई उच्च न्यायालयात दाखल करण्यात आली आहे.

४. याबाबत संक्षिप्त माहिती अशी की, मानव अधिकार सुरक्षा परिषदेचे राष्ट्रीय अध्यक्ष अॅड. निलेश ओझा हे वकीली व्यवसायात येण्यापूर्वी “ मिनरल वॉटर ” च्या व्यवसायात होते .त्यांची नांदेड येथील अॅक्वाकेअर कंपनी सोबत भागीदारी होती . त्या व्यवसायात त्यांची फसवणूक झाल्यामुळे त्यांची नांदेड येथील शैलेश कऱ्हाळे यांच्याविरुद्ध ५० लाख रु .च्या बोगस चेक प्रकरणी पुसद येथील न्यायालयात १३८

निगोशिएबल इंस्ट्रुमेंट अॅक्ट अंतर्गत केस दाखल केली .ती केस मागे घेण्यासाठी शैलेश करहळे याने यवतमाळ येथील वादग्रस्त, वेश्याची दलाली आणि देशद्रोहाच्या गुन्ह्यात अडकलेले पोलीस अधिक्षक अब्दुर रहमान यांच्या सहाय्याने अॅड .निलेश ओझा, रशीद खान पठान आदिविरुद्ध खोटे गुन्हे दाखल करुण निलेश ओझा यांना मदत करणारी मानव अधिकार सुरक्षा परिषद या संघटनेला सुद्धा त्रास देण्यासाठी पदाचा दुरपयोग करणे सुरु केले .परंतु न्यायालयात कोणतेही प्रकरण सिद्ध होवू शकले नाही .सर्वच प्रकरण हे खोटे सिद्ध झाले आहे .

(i) अॅड .निलेश ओझा यांच्याविरुद्ध पुसद येथे अ.जा.ज .अंतर्गत दाखल एफ . आय .आर .मध्ये फिर्यादीने स्वतः उच्च न्यायालयात शपथपत्र (Affidavit) देवून मान्य केले की अब्दुर रहमान यांच्या सांगण्यावरून पुसद पोलीसांनी अॅड .निलेश ओझा यांचे नाव दुष्ट हेतुने टाकण्यास सांगितले आहे .त्या आधारावर उच्च न्यायालयाने अॅड. निलेश ओझा यांच्याविरुद्ध एफ .आय .आर .खारीज करून त्या तक्रारकर्त्यावर पंधरा हजार रुपये दंड ठोठावला होता. [Cri. Writ Petition No. 716/2012 order dated 08.02.2013] .

(ii) बडनेरा येथे नोंद गुन्ह्यात खुद पोलीसांनीच तो एफ.आय.आर. व पोलीस कारवाई बेकायदेशीर असल्याचा अहवाल दिला.

(iii) परभणी येथे नोंद गुन्ह्यात सत्र न्यायालयाने प्रकरण दिवाणी स्वरूपाचे असतांना पोलीसांनी जाणून-बुजून एफ.आय.आर. केल्याचा निष्कर्ष काढला होता आणि अॅड .निलेश ओझा यांना दोषमुक्त केले होते.

(iv) अशाप्रकारे सर्व स्तरावर हार झाल्यामुळे अब्दुल रहमान यांनी अॅड. निलेश ओझा यांना हद्दपार करण्यासाठी प्रस्ताव तयार केला तो सुद्धा उपविभागीय पोलीस अधिकारी कार्तिक ओक यांनीच खोटा असल्याचा अहवाल दिल्यामुळे न्यायालयाने खारीज केला.

5. त्यानंतर अब्दुल रहमान याने मानव अधिकार सुरक्षा परिषदेचे निष्कासित अॅड. चंद्रशेखर शिंदे , यांना हाताशी धरून खोटे- नाटे आरोप करून स्वतःकडे तक्रारी घेऊन स्वतःच तपास करून अॅड .निलेश ओझा यांच्याविरुद्ध अहवाल बनवून वरिष्ठांना पाठविणे सुरु केले त्यांचा तो कट सुध्दा फेल गेला.

6. सन 2007 मध्ये चंद्रशेखर शिंदे याने दिनांक 17.09.2007 राज्य मानवी हक्क आयोगाकडे धीरज जगताप नावाच्या व्यक्तीमार्फत तक्रार दिली होती त्या प्रकरणात काही पोलीस अधिकारी हे भा.दं.वि. 220 अंतर्गत शिक्षेस पात्र ठरत आहे. परंतु त्यानंतर दिनांक 20 ऑक्टोबर 2007 रोजी संघटनेचा यवतमाळ येथे मेळावा होता त्यामध्ये सरकारी अभियोक्ता सी. एल. थुल यांना का बोलावले ते अनुसूचित जातीचे आहेत असे आरोपी चंद्रशेखर शिंदे याने म्हटल्यामुळे त्यांची जातीवादी मानसिकता सिद्ध झाल्यामुळे शिंदेला संघटने मधून काढून टाकण्यात आले व त्याला दिनांक 27 ऑक्टोबर च्या कार्यक्रमात बोलावले नाही. याबाबत शिंदे याला लेखी नोटीस देण्यात आली यामुळे चिडून जाऊन आरोपीने दिनांक 23.10.2007 रोजी राज्य मानवी हक्क आयोग व मुंबई जिल्हा पोलीस अधिक्षक यवतमाळ यांना पत्र पाठवले व त्यात असे नमूद केले की आरोपीला आता एक झेरॉक्स प्रत प्राप्त झाली .व ती दिनांक 17.09. 2007 ची तक्रार आहे त्यामध्ये त्याचे नाव आहे परंतु त्याने सही केलेली नाही तर त्याच्या नावाने ओझा यांनी सही मारल्याचे दिसून येते. परंतु ती प्रत याला कुठून मिळाली याचा कोणताच उल्लेख त्या तक्रारीत नव्हता. तसेच त्या तक्रारीतील मजकूर संपूर्ण खोटा व द्वेषबुद्धीने लिहिण्यात आला असल्याचे स्पष्ट होते. त्यामुळे आरोपी पोलिसांनी अब्दुल रहमान मार्फत चंद्रशेखर शिंदे यांना पैसे देऊन मॅनेज केले आणि त्यांनी कट रचून असा अहवाल बनवला की सदर तक्रारीवरील सही शिंदे यांची नाही तो अहवाल आल्यानंतर आयोगाचे तत्कालीन अध्यक्ष आणि मुंबई उच्च न्यायालयाचे मुख्य न्यायाधीश श्री. क्षितिज व्यास यांनी अॅड .निलेश ओझा यांना उत्तर देण्यास सांगितले. अॅड .निलेश ओझा व रशीद खान पठाण यांचे उत्तर आणि पुरावे तपासल्यानंतर मानवी हक्क आयोगाने ते प्रकरण 2009 मध्येच बंद केले. त्यानंतर आयोगाने 1 सप्टेंबर 2009 रोजी पोलीस महासंचालक यांना प्रकरण क्रमांक 2183 /2008 - 2009 मध्ये आदेश देऊन अब्दुल रहमान यांच्याविरुद्ध कारवाई करण्याचे निर्देश दिले.

7. त्या प्रकरणाच्या तब्बल दहा वर्षानंतर म्हणजेच 12 एप्रिल 2017 रोजी राज्य मानवी हक्क आयोगाचे सदस्य एम.ए.सईद यांनी अब्दुल रहमान व चंद्रशेखर शिंदे यांच्यासोबत संगनमत करून 10 वर्षांपूर्वीच्या म्हणजेच 2007 च्या प्रकरणात कारवाई करण्याचा आदेश दिला.

तसेच या प्रकरणाच्या सुनावणी दरम्यान अॅड .निलेश ओझा यांना समन्स सुद्धा चुकीच्या पत्त्यावर 1 महिन्याच्या आधीच्या तारखेचे पाठवले या सर्व गैरप्रकाराबाबत अॅड .निलेश ओझा व रशीद खान पठाण यांनी उच्च न्यायालयात याचिका (Cri. Writ Petition 1998 of 2017) दाखल केली आहे.

8. तसेच या सर्व आरोपांबाबत पुसद येथे अॅड. मेघराज धुळे यांच्या तक्रारीवर एकदा एफ.आय.आर क्र.191/2010 हा नोंद होऊन चौकशी अहवाल पुसद न्यायालयात दाखल करण्यात आला आहे. त्यामध्ये चंद्रशेखर शिंदे यांच्या सर्व आरोपांची चौकशी करण्यात आली आहे. व त्यांचे दि.21/08/2010 रोजी जबाब व दि.08/06/2013 रोजी पुरवणी बयाण नोंदविले. असे असताना त्याच आरोपांवर पुन्हा नवीन गुन्हा नोंद करून तपास करता येणार नाही असा स्पष्ट कायदा सर्वोच्च न्यायालयाने आणि अमित शाह प्रकरणात (2013) 6 SCC 348 नुसार ठरवून दिला आहे. परंतु एम.ए.सईद यांनी आदेशांचे उल्लंघन केल्यामुळे त्यांच्या विरोधात कोर्ट अवमानना कायद्याअंतर्गत कारवाई करावी अशी विनंती याचिकेमध्ये करण्यात आली आहे.

9. श्री. एम. ए. सईद दि. 12 एप्रिल रोजीचे तथाकथित आदेश हे मा. सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशाविरुद्ध असून गैरकायदेशीर आहेत माननीय सर्वोच्च न्यायालयाने टी.टी. ऍण्टोनी आणि अमित शहा 2013 6 SCC 348 या प्रकरणात आणि मा. मुंबई उच्च न्यायालयाने स्पष्ट कायदा ठरवून दिला आहे की एकाच मुद्द्यावर दुसरा गुन्हा नोंद करता येणार नाही.

That, It is settled principles of law that there cannot be two F.I.R.s and two investigating officers under two different investigating officers under two different crimes, which aroused out of one and same incident. The Hon'ble Bombay High Court ,in case of Shivraj s/o Kundlik ubale & Ors.Vs. The State of Maharashtra, have quashed second F.I.R

Similarly, Hon'ble Supreme Court in cases of (i) T.T.Anthony Vs. State of Kerala and others, AIR 2001 SC 2637 and in order case Babubhai Vs. State of Gujrat and others (2010) 12 SCC 254; and in Amit Shah's (2013) 6 SCC 348 laid down ratio in both the

above judgment and held that two First Information Reports in respect of the same transaction are not permissible.

When the First FIR was registered investigated and charge sheet filed - there can be no fresh investigation on receipt of every subsequent information in respect of the same cognizable offence or the same occurrence or incident giving rise to one or more cognizable offences – This Court has consistently laid down the law on the issue interpreting the Code, that a second FIR in respect of an offence or different offences committed in the course of the same transaction is not only impermissible but it violates Article 21 of the Constitution.

The second FIR filed by the CBI Mumbai, is contrary to the directions issued in judgment and accordingly the same is quashed -. It would clearly be beyond the purview of sections 154 and 156 Cr.P.C , nay, a case of abuse of the statutory power of investigation in a given case. In our view a case of fresh investigation based on the second or successive FIRs, not being a counter – case , filed in connection with the same or connected cognizable offence alleged to have been committed in the course of the same transaction and respect of which pursuant to the first FIR either investigation in under way or final report under section 173(2) has been forwarded to the Magistrate, may be a fit case for exercise of power to quash the second FIR. As per law laid down by this Court in C. Muniappan (2010) 9 SCC 567 even if two separate complaint had been lodged, they could be clubbed together and one charge sheet could be filed – if two parts of the same transaction are investigated and prosecuted by different agencies, it may cause failure of justice not only in one case but in other trial as well – the officer in charge of a police station has to investigate not merely the cognizable offence reported in the FIR but also other connected offences found to have been committed in the course of the same transaction or the same occurrence and file one or more reports as provided in section 173 Cr.P.C – in Swamirathnam AIR 1957 SC 340, law is laid down that

The charge, discloses one single conspiracy, although spread over several years. There was only one object of the conspiracy and that was to cheat members of the public. The fact that in the course of year others joined the conspiracy or that several incident of cheating took place in pursuance of the conspiracy did not change the conspiracy and did not charge the conspiracy and did not split up a single conspiracy into several conspiracies – the instances of cheating were in pursuance of the conspiracy and were therefore parts of the same transaction filing of a fresh FIR by the CBI is contrary to various decisions of this Court – the second FIR filed by the CBI Mumbai, is contrary to the directions issued in judgment and accordingly the same is quashed. As a consequence, the charge sheet filed on 04.09.2012, in pursuance of the second FIR, be treated as a supplementary charge sheet in the first FIR.

Where one person alone is the accused and the interaction or intervention of the act of more persons than one does not come in, it would where the same act is committed by several persons, be not only inconvenient but indidious to try all the several persons separately. This would lead to unnecessary multiplicity to trails involving avoidable inconvenience to the witnesses and avoidable expenditure of public time and money . No corresponding advantage can be gained by the accused persons by following the procedure of seprate trials. Where , however ,several offences are alleged to have been committed by several accused personsit may be more reasonable to follow the normal rule of separate trials. But here , again , if those offences are alleged not to be wholly unconnected but as forming part of the same transaction the only consideration that will justify separate trials would be the embracement or difficulty caused to the accused persons in defending themselves.

The sweeping power of investigation does not warrant subjecting a citizen each time to fresh investigation by the police in respect of the same incident , giving rise to one or more cognizable offences, consequence upon filing of successive FIRs whether before or after filing the final report under section 173(2) Cr.P.C, any, a case of abuse of statutory power of investigation based on the second or

successive FIRs , not being a counter –case, filed in connection with the same or connected cognizable offence alleged to have been committed in the course of the same transaction and in respect of which pursuant to the first FIR either investigation is under way or final report under Section 173 (2) has been forwarded to the magistrate ,may be a fit case for exercise of power to quash the second FIR.

From the above discussion it follows that under the scheme of the provisions of sections 154, 155, 156, 157, 162, 169, 170, and 173 Cr.P.C only the earliest or the first information in regard to the commission of a cognizable offence satisfies the requirements of section 154 Cr.P.C. Thus there can be no fresh investigation in respect of the same cognizable offence or the same occurrence or incident giving rise to a cognizable offence or offences and on entering the FIR in the station house diary, the officer in charge of a police station has to investigate not merely the cognizable offence reported in the FIR but also other connected offences found to have been committed in the course of the same transaction or the same occurrence and file one or more reports as provided in section 173 Cr.P.C.

The second FIR is part of the same conspiracy and culminated into the same series of acts forming part of the same transaction in which the offence alleged in the first FIR was committed – both these cold blooded offences are inter –connected , they ought not to be tried separately as it may give rise to conflicting findings, raise issues of issue estoppels and /or res judicata and end up derailing or frustrating the interest of justice – if two parts of same transaction are investigated and prosecuted by different agencies, it may cause failure of justice not only in one case but in other trial as well.

The court has to examine the facts and circumstances giving rise to both the FIRs and the test of sameness is to be applied to find out whether both the FIRs relate to the same incident in respect of the same occurrence or are in regard to the incidents having two or more parts of the same transaction . this court parts of the same transaction . this court further held that if the answer is in affirmative , the second FIR is liable to be quashed.

The ratio laid down in Kari Choudhary's case (supra) is heavily relied on by learned ASG appearing for the CBI. In that decision, it was held that when there are two rival versions in respect of the same episode, they would normally take the shape of two different FIRs and investigation can be carried on under both of them by the same investigation agency.

SUMMARY

c) Even after filing of such a report, if he comes into possession of further information or material, there is no need to register a fresh FIR, he is empowered to make further investigation normally with the leave of the Court and where during further investigation, he collects further evidence, oral or documentary, he is obliged to forward the same with one or more further reports which is evident from sub-section (8) of Section 173 of the Code. Under the scheme of the provisions of Sections 154, 155, 156, 157, 162, 169, 170 and 173 of the Code, only the earliest or the first information in regard to the commission of a cognizable offence satisfies the requirements of Section 154 of the Code. Thus, there can be no second FIR and, consequently, there can be no fresh investigation on receipt of every subsequent information in respect of the same cognizable offence or the same occurrence or incident giving rise to one or more cognizable offences.

d) Further, on receipt of information about a cognizable offence or an incident giving rise to a cognizable offence or offences and on entering FIR in the Station House Diary, the officer-in-charge of the police station has to investigate not merely the cognizable offence reported in the FIR but also other connected offences found to have been committed in the course of the same transaction or the same occurrence and file one or more reports as provided in Section 173 of the Code. Sub-section (8) of Section 173 of the Code empowers the police to make further investigation, obtain further evidence (both oral and documentary) and forward a further report(s) to the Magistrate. A case of fresh investigation based on the second or successive FIRs not being a counter case, filed in connection with the same or connected cognizable

offence alleged to have been committed in course of the same transaction and in respect of which pursuant to the first FIR either investigation is underway or final report under Section 173 (2) has been forwarded to the Magistrate, is liable to be interfered with by the High Court by exercise of power under Section 482 of the Code or under Articles 226/227 of the Constitution.

e) First Information Report is a report which gives first information with regard to any offence. There cannot be second FIR in respect of the same offence/event because whenever any further information is received by the investigating agency, it is always in furtherance of the first FIR.

i) Administering criminal justice is a two-end process, where guarding the ensured rights of the accused under Constitution is as imperative as ensuring justice to the victim. It is definitely a daunting task but equally a compelling responsibility vested on the court of law to protect and shield the rights of both. Thus, a just balance between the fundamental rights of the accused guaranteed under the Constitution and the expansive power of the police to investigate a cognizable offence has to be struck by the court. Accordingly, the sweeping power of investigation does not warrant subjecting a citizen each time to fresh investigation by the police in respect of the same incident, giving rise to one or more cognizable offences. As a consequence, in our view this is a fit case for quashing the second FIR to meet the ends justice and subsequently collect reliable evidences to establish the same.

CONCLUSION:

53) In the light of the specific stand taken by the CBI before this Court in the earlier proceedings by way of assertion in the form of counter affidavit, status reports, etc. we are of the view that filing of the second FIR and fresh charge sheet is violative of fundamental rights under Article 14, 20 and 21 of the Constitution since the same relate to alleged offence in respect of which an FIR had already been filed and the court has taken cognizance.

Filing fresh FIR is contrary to various judicial pronouncements which is demonstrated in the earlier part of our judgment.

54) In view of the above discussion and conclusion, the second FIR dated 29.04.2011 being RC No. 3 (S)/2011/Mumbai filed by the CBI is contrary to the directions issued in judgment and order dated 08.04.2011 by this Court in Writ Petition (Criminal) No. 115 of 2009 and accordingly the same is quashed. As a consequence, the charge sheet filed on 04.09.2012, in pursuance of the second FIR, be treated as a supplementary charge sheet in the first FIR.

T.T. Antony Vs. State of Kerala and others AIR 2001 SUPREME COURT 2637 and others it is ruled as under;
(A) Criminal P.C. (2 of 1974), S.154, S.162- There can be no second F.I.R. in respect of same cognizable offence, same incident or occurrence.

Apart from a vague information by a phone call or cryptic telegram, the information first entered in the station house diary, kept for this purpose, by a police officer in charge of a police station is the First Information Report - F.I.R. postulated by S.154 of Cr.P.C. All other information made orally or in writing after the commencement of the investigation into the cognizable offence disclosed from the facts mentioned in the First Information Report and entered in the station house diary by the police officer or such other cognizable offences as may come to his notice during the investigation, will be statements falling under S.162 of Cr.P.C. No such information/statement can properly be treated as an F.I.R. and entered in the station house diary again, as it would in effect be a second F.I.R. and the same cannot be in conformity with the scheme of the Cr.P.C. The scheme of the Cr.P.C. is that an officer in charge of a Police Station has to commence investigation as provided in S.156 or 157 of Cr.P.C. on the basis of entry of the First Information Report, on coming to know of the commission of a cognizable offence. On completion of investigation and on the basis of evidence collected he has to form opinion under S.169 or 170 of Cr.P.C., as the case may be, and forward his report to the concerned

Magistrate under S.173(2) of Cr.P.C. However, even after filing such a report if he comes into possession of further information or material, he need not register a fresh F.I.R., he is empowered to make further investigation, normally with the leave of the Court and where during further investigation he collects further evidence, oral or documentary, he is obliged to forward the same with one or more further reports; this is the import of sub-section (8) of S.173, Cr.P.C. Under the scheme of the provisions of S.154, 155, 156, 157, 162, 169, 170 and 173 of Cr.P.C. only the earlier or the first information in regard to the commission of a cognizable offence satisfies the requirements of S.154, Cr.P.C. Thus there can be no second F.I.R. and consequently there can be no fresh investigation on receipt of every subsequently information in respect of the same cognizable offence or the same occurrence or incident giving rise to one or more cognizable offence. On receipt of information about a cognizable offence or incident giving rise to a cognizable offence or offences and on entering the F.I.R. in the station house diary, the officer in charge of a Police Station has to investigate not merely the cognizable offence report in the F.I.R. but also other connected offences found to have been committed in the course of the same transaction or the same occurrence and file one or more reports as provided in S.173 of the Cr.P.C.

Ram Lal Vs. State, 1979 (2) SCC 322, Disting and Expln. (Paras [18](#) [19](#))

If the gravamen of the charges in the two FIRs - the first and the second - is in substance and truth the same, registering the second FIR and making fresh investigation and forwarding report under S.273, Cr. P. C. will be irregular and the Court cannot take cognizance of the same. (Para [21](#))

(B) Criminal P.C. (2 of 1974) ,S.154 , S.173, S.482- Investigation - Power of police - Scope - Subjecting citizen to fresh investigation on basis of second F.I.R. - Is abuse of power - Fit case to exercise powers under S.482 or Arts.226/227 of Constitution.

Constitution of India, Art.226, Art.227-

A just balance between the fundamental rights of the citizens under Articles 19 and 21 of the Constitution and the expansive power of the police to investigate a cognizable offence has to be struck by the Court. There cannot be any controversy that subsection (8) of S.173, Cr.P.C. empowers the police to make further investigation, obtain further evidence (both oral and documentary) and forward a further report or reports to the Magistrate. However, the sweeping power of investigation does not warrant subjecting a citizen each time to fresh investigation by the police in respect of the same incident, giving rise to one or more cognizable offences, consequent upon filing of successive FIRs whether before or after filing the final report under S.173(2), Cr.P.C. It would clearly be beyond the purview of Ss. 154 and 156, Cr.P.C. nay, a case of abuse of the statutory power of investigation in a given case. A case of a fresh investigation based on the second or successive FIRs, not being a counter case, filed in connection with the same or connected cognizable offence alleged to have been committed in the course of the same transaction and in respect of which pursuant to the first F.I.R. either investigation is underway or final report under S.173(2) has been forwarded to the Magistrate, may be a fit case for exercise of power under S.482, Cr.P.C. or under Arts. 226/ 227 of the Constitution. (Para 27)

(C) Criminal P.C. (2 of 1974), S.482, S.154-
Investigation - Made on basis of second F.I.R. - Quashing of- Incident of police firing on occasion of visit of minister giving rise to filing of earlier F.I.R. Pending investigation report given by Inquiry Commission - Report accepted by Govt. - Police registering subsequent F.I.R. against erring police officials and initiating fresh investigation - Comparison of two F.I.R.'s showing that date and place of occurrence was same - Narration of events are same - Essence of both F.I.R.'s is thus same - Subsequent F.I.R, is second F.I.R. - Its recording was irregular and a fresh investigation by the

investigating agency was unwarranted and illegal. (Paras 28 35)

10. सदर प्रकरणात आरोपी चंद्रशेखर शिंदे याने 2007 मध्ये दिलेली तथाकथित तक्रार ही आयोगाने दफ्तरी दाखल केली होती (closed) तसेच त्या नंतर चंद्रशेखर शिंदे यांचा सहाय्यक आणि कटाचा मुख्य सूत्रधार अब्दुर रहमान यांच्या विरुद्ध रशीद खान पठाण यांच्या याचिकेवर राज्य मानवी हक्क आयोगाने पोलिस महासंचालक कार्यालयात आदेश देऊन 42 मुद्द्यावर कार्यवाही करण्याचे आदेश दिनांक 1 सप्टेंबर 2009 रोजी प्रकरण क्रमांक 2183/2008-2009 प्रकरणात दिले होते त्या आदेशाची प्रत सोबत जोडली आहे. तसेच आरोपी शिंदे यांची तक्रार खोटी निघून आयोगाने ती बंद केल्यामुळेच शिंदे याने पुसद पोलिस ठाण्यात समक्ष गुन्हा क्र.191/2010 च्या तपासात यांचे दि. 21.08.2010 चे जबाबात व दि. 08.06.2013 चे पुरवणी जबाब यांचा उल्लेख केला नाही यावरून सदर प्रकरणात न्यायालयीन रिकॉर्ड सोबत छेडछाड करून आरोपी आणि एम.ए.सईद याने बोगस रेकॉर्ड तयार केल्याचे दिसून येते 10 वर्षांनी खोटे व बनावट रेकॉर्ड तयार करून एम.ए.सईद यांनी पुन्हा तपास करण्याचे आदेश देऊन गंभीर गैरवर्तन केले आहे .त्यांचे आदेश बेकायदेशीर असून पोलिसांना ते बंधनकारक नाही असा स्पष्ट कायदा मा. सर्वोच्च न्यायालय व मुंबई उच्च न्यायालयाने ठरवून दिला आहे. **[Order passed against law laid down by Supreme Court is a Judgement per incurriam and null & void ad vitiated.]**

11. कोणत्याही प्रकरणात पोलिसांनी प्रकरण बंद केल्यानंतर आयोगाला पुन्हा तपास करण्याचा आदेश देण्याचा अधिकार नाही. असा गैरप्रकार केल्याप्रकरणी मुंबई उच्च न्यायालयाने मानवी हक्क आयोगाचे प्रभारी अध्यक्ष सीथुल .एल . यांच्याविरुद्ध कठोर ताशेरे ओढून आदेश रद्द केले होते.

[जेसमल मोरवानी -: विरुद्ध :- महाराष्ट्र शासन 2008 ALL MR (Cri.) 2813]

12. तसेच राज्य मानवी हक्क आयोगाचे रजिस्ट्रार श्री. आर.डी.शिरसाट यांनी स्वतः दिनांक 31.05.2012 रोजी पत्र जा. क्र. MSHRC/LEGAL/710/31/05/2012 नुसार पत्र पाठवून संघटनेतर्फे पीडित

व्यक्तीच्या तक्रारी आयोगाकडे पाठविण्यात यावे अशी सूचना दिली आहे. त्या पत्रावरून हे सिद्ध होते की एम.ए.सईद यांनी त्यांच्या 12 एप्रिल 2017 च्या आदेशात मध्ये 2007 च्या तक्रारीचा आणि 25.09.2008 च्या अहवालाचा उल्लेख केला आहे तो अहवाल आयोगाने मान्य केला नव्हता मानवी आयोगाचे दिनांक 03.05.2012 चे पत्र पुढील प्रमाणे आहे.

MSHRC/LEGAL/710/-

DATE: 31/05/2012

TO,
Shri. Rashid Khan Phatan,
National Secretary ,
Human Right Security Council,
Hulake Nivas ,8 Santaji Colony, Nagpur.

Sub: letter No.Misc.0112/case No. 32/Pol-14 Home Dept. mantralaya Mumbai Dt.21 March 2012

Sir,

With reference above mentioned I am here by informed you that you can send the complaint of complainants to the commission and also communicate regarding matter related to violation of human rights

(R.D. Shirsath)

Acting Registrar

Ph.No:22092857

C/C,

To Desk Officer HomeDept. Pol.14

Mantralaya Mumbai- 400001

13. यावरून श्री. एम. ए. सईद यांनी आयोगाचे खोटे व बनावट रेकॉर्ड आणि पुरावे तयार करून 10 वर्षे आधीच्या प्रकरणात बोगस आदेश पारित केल्याचे सिद्ध होते.

मा. सर्वोच्च न्यायालयाने Govind Mehta Vs. The State of Bihar AIR 1971 SC

1708 या प्रकरणात अशा न्यायिक अधिकाऱ्याविरुद्ध भा.द.वि.167,465,471,474

आदी कलमांतर्गत गुन्हा नोंद करून कारवाई करावी असे आदेश दिले आहेत.

Criminal P.C.(5 of 1898),S.195 –I.P.C. 167,465,466,471,- A first class Magistrate was alleged to have made some interpolation in the order sheet of a case in after sanction under section 197 by the State Govt. a complaint was filed in a competent Court of Magistrate.

take cognisance of a complaint, filed by the Public Prosecutor against a magistrate under S. 197, for offences under Ss. 167, 465, 466 and 471. Penal Code, for having interpolated in the order sheet, after an application for transfer of a case has been made, certain orders, containing the remark that the District magistrate was interfering with the proceeding in the case before him. in order to make it appear that they had been passed much earlier, and sending the order sheet as the true report in the case to the court dealing with the transfer application, is not barred by S. 195 or S. 476 of the Code. (Para 18)

14. तसेच ज्या मुद्द्यावर 2007 रोजी चंद्रशेखर शिंदे यांनी तक्रार केली होती त्याच मुद्द्यावर पुसद येथे अप .क्र. 191/ 2010 हा दि. 17.08.2010 रोजी नोंद करण्यात आला होता त्यामध्ये स्वतः चंद्रशेखर शिंदे यांचे सर्व मुद्द्यावर तपास झाला होता आणि आरोपी अब्दुर रहमान यांच्या दबावाखाली पुसद पोलिसांनी आरोप पत्र न्यायालयात दाखल केले होते परंतु त्या प्रकरणातील फिर्यादी व पुसद बार असोसिएशनचे तत्कालीन अध्यक्ष अॅड. मेघराज धुळे यांनी स्वतः न्यायालयात शपथपत्र दाखल करून हे प्रकरण मागे घेत असल्याचे व अॅड .निलेश ओझा आणि अर्जदार यांना दोषमुक्त करण्यास काहीही हरकत नसल्याचे न्यायालयास कळवले असून ते प्रकरण दोष मुक्ती वरील अर्जाच्या देशासाठी प्रलंबित आहे.

त्यामध्ये आरोपी चंद्रशेखर शिंदे यांनी मध्यस्थीसाठी दाखल केलेला अर्ज मा.प्रधान जिल्हा न्यायाधीश यवतमाळ यांनी फेटाळला आहे. अशाप्रमाणे त्याच मुद्द्यावर पुन्हा पुन्हा विविध ठिकाणी तक्रारी करून चंद्रशेखर शिंदे हा अर्जदारास मानसिक व आर्थिक त्रास देत आहे करिता त्यांच्याविरुद्ध कठोर कारवाई आवश्यक आहे.

15. मा. सर्वोच्च न्यायालयाने एकाच मुद्द्यावर पुन्हा पुन्हा तक्रार देणाऱ्याविरुद्ध कोर्ट अवमानना व इतर कलमांतर्गत कारवाई करावी असे स्पष्ट दिलेले आदेश आहेत.

In the case of Union of India (UOI) and others Vs. Ashok Kumar Aggrawal (2013) 16 SCC 147 it is ruled as under ;

A) No one should be made to face the same kind of litigation twice ever because such a procedure should be contrary to consideration of fair play and justice. Rule of res judicata prevents the parties to a judicial determination from litigating the same question over again -such an attitude tantamounts to contempt of court and arbitrariness

B) Malice in Law – Passing an order for an unauthorised purpose constitutes malice in law. –

The State is under obligation to act fairly without ill will or malice- in fact or in law. "Legal malice" or "malice in law" means something done without lawful excuse. It is an act done wrongfully and wilfully without reasonable or probable cause, and not necessarily an act done from ill feeling and spite. It is a deliberate act in disregard to the rights of others. Where malice is attributed to the State, it can never be a case of personal ill will or spite on the part of the State. It is an act which is taken with an oblique or indirect object. It means exercise of statutory power for "purposes foreign to those for which it is in law intended". It means conscious violation of the law to the prejudice of another, a depraved inclination on the part of the authority to disregard the rights of others, which intent is manifested by its injurious acts. (Para 34)

16. वर्धा येथील मा.प्र.श्रेणी दंडाधिकारी यांचे आरोपी चंद्रशेखर शिंदे विरुद्धच्या दिनांक 16/11/2014 चे आदेशाविरुद्ध आरोपी अॅड. चंद्रशेखर शिंदे यांनी मुंबई उच्च न्यायालयात याचिका क्रमांक 268/2014 ही दाखल केली होती त्याची के विरुद्ध सुद्धा चंद्रशेखर शिंदे यांनी खोटे शपथपत्र दाखल करून उच्च न्यायालयाची दिशाभूल करण्याचा प्रयत्न केल्याप्रकरणी त्यांच्याविरुद्ध फौजदारी कारवाई करण्यासाठी अॅड. निलेश ओझा यांनी फौजदारी प्रक्रिया संहिता कलम 340 अंतर्गत कारवाई करण्याची

मागणी केली आहे न्यायालयाने तो अर्ज विचाराधीन ठेवला असून तशी नोंद
आदेशात घेण्यात आली आहे.] आदेश दिनांक 4 मार्च 2015]

CORAM : S.B. Shukre. J.

Date : 04th March, 2015

**Learned counsel for the petitioner is present and
seek time in this matter.**

**Respondent No. 2, Shri. Nilesh C.Ojha, is present
in person and files an application under section
340 of Criminal Procedure for taking action
against the petitioner under section
191,192,199,200,465,466,471,and 474 of Indian
Penal Code for filling false affidavit before this
Court. Since this application has been furnished
to learned counsel for the petitioner ,this court
would require some time to look into the matter
and therefore ,the matter be listed for passing
appropriate orders on 20.3.2015**

17. चंद्रशेखर शिंदे हे खोटे पुरावे देऊन न्यायालय व पोलिसांची दिशाभूल
करणारा सराईत गुन्हेगार असून त्यांच्याविरुद्ध वर्धा येथील
न्यायालयाने (Contempt Petition) नोंद करण्याचे आदेश दिले आहेत .त्या
प्रकरणात चंद्रशेखर शिंदे आणि अखिलेश अग्रवाल विरुद्ध भा.दं.वि. 191, 193,
199, 200, 201, 465, 466, 471, 474, 120 (B) आणि 34 अंतर्गत कार्यवाही
आणि कोर्ट अवमानना अंतर्गत शिक्षेची मागणी अर्जदार यांनी केली आहे.

18. सदर सर्व गैरकायदेशीर कृत्यामागे मुख्य सूत्रधार हा देशद्रोहाचे आरोप
असलेला यवतमाळचा तत्कालीन जिल्हा पोलीस अधीक्षक अब्दुर रहमान हा असून
वरील सर्व आरोपींचे फोन डिटेल्स, सी.डी.आर व त्यांची नार्को चाचणी घेतल्यास
सत्य बाहेर येईल.

19. विनंती तरी नम्र विनंती की,

1) माननीय सर्वोच्च न्यायालयाचे आदेश Amitbhai Shah Vs C.B.I (2013)

10 S.C.C 348 नुसार एकाच मुद्द्यावर गुन्हा नोंदवून तपास पूर्ण होऊन प्रकरण
न्यायप्रविष्ट झाले असताना त्याच मुद्द्यावर पुन्हा तपास करता येणार नसल्याचा

स्पष्ट कायदा ठरवून दिला असताना माननीय सर्वोच्च न्यायालयाचे आदेशाची अवमानना करून खोटे पुरावे रचून व ते खरे म्हणून वापरून आरोपींना गैरफायदा पोहोचविण्याचा दुष्ट हेतूने मानवी हक्क आयोगाचे सदस्य एम. ए. सईद सहित यांनी आपणास दिलेले गैरकायदेशीर आदेशा संदर्भात अर्जदाराने माननीय मुंबई उच्च न्यायालयात याचिका दाखल केली असून त्यावर याचिकेतील उपलब्ध पुराव्याच्या आधारे आपण चौकशी करून चुकीचा आदेश पारित केल्याप्रकरणी आयोगाचे सदस्य एम. ए. सईद आरोपी अब्दुल रहमान वायरलेस पुणे अँड . चंद्रशेखर शिंदे पुसद त्यांच्याविरुद्ध भा.द.वि. 191, 193, 211, 465, 466, 471, 474, 120 (B) आणि 34 अंतर्गत कारवाई करून माननीय सर्वोच्च न्यायालयाचे आदेश 1995 Cri. L.J. 3612 नुसार प्रकरणाचा तपास सी.बी.आय. कडे देण्यात यावा.

2) पोलिसांनी प्रकरण बंद केल्यानंतर त्याच प्रकरणात पूर्ण तपास करण्याचा आदेश देण्याचा अधिकार मानवी हक्क आयोग आसन असल्याचा स्पष्ट कायदा मा . उच्च न्यायालयाने 2008 ALL MR (CRI.) 2813 नुसार ठरवून दिला असताना तेच गैरकायदेशीर पणा करून आरोपींना मदत करण्यासाठी बेकायदेशीर आदेश पारित केल्याप्रकरणी एम त्यांच्याविरोधात भारतीय दंड विधान 166,167,201,219,218,120(B) आणि 34 अंतर्गत कारवाई करण्यात यावी.

सही

रशीद खान पठाण

राष्ट्रीय सचिव

मानव अधिकार सुरक्षा परिषद

7. यावरून आरोपीने खोटी तक्रार दिल्याचे स्पष्ट होत असून आरोपीविरुद्ध कठोर फौजदारी कारवाई आवश्यक आहे .

8. आरोपीने ज्या लोकांविरुद्ध तक्रार केली आहे त्यापैकी आमदार विजय खडसे हे अनुसूचित जातीचे असल्यामुळे आरोपीविरुद्ध S.C & S.T ACT (Prevention of Atrocities Act) अंतर्गत कार्यवाही आवश्यक आहे

9. विनंती : तरी नम्र विनंती की,

आरोपीने मा. बार कौन्सिलचे सदस्य, मा. खासदार, पोलीस अधिकारी, इंडियन बार असोसिएशनचे राष्ट्रीय अध्यक्ष व इतर सामाजिक कार्यकर्ते यांच्या विरोधात दि. 03-12-2018 रोजीची खोटी व दिशाभूल देणारी माहिती देऊन व मा. मुंबई उच्च न्यायालय येथे आरोपी चंद्रशेखर शिंदे व त्यांचे सहकारी मानव आयोगाचे सदस्य एम.ए.सईद यांच्याविरुद्ध प्रलंबित असलेली याचिका क्रमांक 1998 of 2017 व इतर याबाबत माहिती लपवून पोलीस यंत्रणेचा दुरुपयोग केल्याप्रकरणी आरोपी चंद्रशेखर शिंदे यांच्या विरुद्ध भारतीय दंड विधान नुसार 188, 191, 192, 193, 199, 200, 201, 469, 466, 211, 471, 474 r/w120(B) & 34 अंतर्गत कठोर फौजदारी कारवाई करणे बाबत.

दिनांक :

स्थळ : मुंबई

अॅड. विवेक रामटेके

उपाध्यक्ष महाराष्ट्र स्टेट

इंडियन बार असोसिएशन